

Historien bag fotoet

Her blev drukket "gravøl" 3. februar 1972

Af Per Steenholdt

Her i år kunne man drikke den sidste øl på "Mulleriet" i Djalma Lunds Gård. Det var for stamgæsterne en sørgelig begivenhed, der havde lokalpressens bevågenhed. Den sidste åbningsdag på "Wolffechel" blev også omtalt i lokalpressen dengang. Det var dog mere end et værtshus, der lukkede. Det var hel en bygning med en meget lang historie, der var dømt til nedrivning.

Fornem privatbolig fra Christians D. IVs tid

Det var allerede en gammel bygning, da den blev beskrevet i 1761. Den blev beskrevet af ejeren selv, Peter Friis, der var rådmand og byskriver. Han beskrev alle byens ejendomme det år. Det var en solid ejendom, bygget af egebindingsværk og mursten. Bjælkerne havde smukke udskæringer, og under bygningen var en grundmuret kælder med hvælvinger og afdelinger. Oprindeligt har der været en port til Algade. Den kan have ligget i den østlige ende af huset, der er beskrevet som værende på 19 fag, hvorimod kælderen var på 17 fag. Vil man se en tilsvarende kælder i dag, skal man se på kælderen under Bryggergården og så lige gange med fire. I 1761 var lige opført en baglænge mod syd. Stadig i solide materialer, men med dobbelte glasdøre fra en havestue til haven ud mod Læderstræde. Netop disse bygninger blev senere omdannet til skole.

Borgerskolen flytter ind

En krig med England og en statsbankerot giver huller i materialet. I 1811 beskrives Algade 4 som hidtil og stadig ejet af Peter Friis. Ved samme lejlighed beskrives "Den Danske Skole" stadig som beliggende på hjørnet af Torvet og Allehelgensstrædet. Det er uden tvivl denne skole, der lukker og under nyt navn åbner som "Borgerskolen" Algade 4. Skødet på Algade 4 er underskrevet d. 30. juli 1812, og der sker en om-

Algade 4, sidste sommer før nedrivning. Foto: Lokalhistorisk Arkiv.

bygning og forbedring, der beskrives i 1814. Der nævnes ikke mere nogen gennemkørsel mod Algade, og baghuset har fået en port mod Læderstrædet, og der er opført "3 lokummer". Dem har der givet været brug for. Henrik Behrmann nævner i sin bog, som blev udgivet i 1832, at der gik 200 drenge på skolen. Halvdelen af drengene havde friplads. Bygningen mod Algade var forbeholdt bolig til lærerne. Så der har ikke været megen plads til eleverne. Der var også piger på skolen, der især blev undervist i praktiske "kvindeting". Få år efter blev der mere plads til de betalende elever, da byen oprettede en "Friskolen" – altså fri for betaling. Samme Behrmann nævner, at han er usikker om navnet Læderstrædet var gældende for hele strædet. Det var det ikke. Ved flere folketællinger bruges navnet "Skolemesterstædet" om den del af strædet, der lå bag skolen. Det var netop her i Læderstrædet, at man byggede afløseren i 1869. Den bygning består i dag.

Fra konditori til værtshus

Den gamle bygning blev sat til salg, og hele den gamle gård blev købt af "sukkerbager" Chr. Martin Wolffechel, der i nogle år havde været genbo til ejendommen. Ved brandforsikringen tidligt i 1870, kan man se resultatet af den ombygning han

Algade 4, inden den nye facade fra 1870. Foto: Lokalhistorisk Arkiv.

straks går i gang med. Hele facademuren med det gamle bindingsværk erstattes af en mur i røde sten. Der indrettes plads til tre butikker, og Wolffechel åbner selv et konditori og lejer resten ud. Ejendommen bliver i familiens eje frem til 1972. I de første generationer bliver konditoriet drevet af en konditor, men udvikler sig til at blive et "rigtigt" værtshus. Jeg nåede at besøge det en enkelt gang og kan godt forstå, at nogen omtalte det som "Den høje kælder", der trængte ikke meget lys ind. Det var nu bare ikke en nedslidt bygning, der blev nedrevet. Både kælderen og det meste af bygningen var et levn fra Christian D. IVs tid. Et af de få renæssancehuse i byen, der ikke brændte ned, men blev nedrevet.